

Վահան Տերյան

Թափառական

Նորից կթողնեմ քաղաքն աղմկոտ
Ու ճամփա կրնկնեմ հավետ միայնակ.
Անխոս կմարի երեկոն աղոտ,
Կպատկեմ դաշտում կանաչ ծառի տակ:

Կմոռնամ հեռվի աղմուկը ահեղ,
Կզգամ համբույրը ուրիշ օրերի,
Լույս երազների գիշերը շքեղ
Սրտիս անձանոթ վայելք կբերի...

Հեռավոր մարդոց ցավերը կզգամ,
Կարկաշող ջրի լացը կլսեմ.
Հողը կգրկեմ, ջերմ կհեկեկեմ,
Վառ աստղերի հետ անուշ կերագեմ:

Անտուն անցորդից կխնդրեմ ես հաց,
Պայծառ աղբյուրի ջուրը կխմեմ,
Լայն երկնքի տակ հաշտ ու սրտաբաց
Քնքուշ ծաղկանց հետ խաղաղ կքնեմ...